

Ohlášky – neděle 7. 4. 2024

Dnes prožíváme **2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)** – končí velikonoční oktáv.

- Pondělí 8. 4. – **Slavnost Zvěstování Páně**
- Příští neděle 14. 4. 2024 bude **3. neděle velikonoční**.

- V sobotu 6.4.24 v 10:00 katedrála v Litoměřicích bude Litoměřický biskup celebrovat mše sv. u příležitosti **50. výročí úmrtí Štěpána Trochty**. Následně bude návštěva hřbitova.
- V neděli 7.4.24 od 10h bude v kostele sv. Václava v Lovosicích setkání se sestrou Kateřinou z Institut Krista Velekněze z Olomouce.
- Severočeská galerie a ŘKF – děkanství u Všech svatých v Litoměřicích zvou **v sobotu 13. 4. 2024 v 10:00** do jezuitského kostela **Zvěstování Panny Marie** na poutní mši sv. ze slavnosti Zvěstování Páně, která je přesunuta z 25. března. Galerie připravuje doprovodný program.
- 2.6.24 9:00 bude v naší farnosti první sv. přijímání dětí.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 18 (2024)
7. 4. 2024

2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství)

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

20. Toto pokolení si žádá znamení (Je třeba pátrat po Božím úsměvu)

Když se u něho shromažďovaly zástupy, začal mluvit: Toto pokolení je pokolení zlé; žádá si znamení, ale znamení mu nebude dáno, leč znamení Jonášovo. Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení. Královna jihu povstane na soudu s muži tohoto pokolení a usvědčí je, protože ona přišla z nejzazších končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu – a hle, zde je více než Šalomoun. Mužové ninivští povstanou na soudu s tímto pokolením a usvědčí je, neboť oni se obrátili po Jonášovu kázání – a hle, zde je více než Jonáš. (Lukáš 11,29–32)

Pojďme si popovídat o Božích znameních v našem životě. Bůh nám dává nespočetná znamení v každém období života. Dává znamení dětem a dospívajícím. Dává znamení dospělým a starším. Bůh dává znamení všem. Jaká jsou to znamení? Často si jich ani nevšimneme. Bůh nás miluje a potřebuje naši lásku. Čeká, že mu řekneme, že ho milujeme. Na Bohu je úžasné to, že nás miluje a od nás čeká jen jednu věc – že mu řekneme: „Pane, miluji tě.“ Bůh, který nás miluje, je velmi nenápadný. Bůh nám dává znamení, kterých si můžeme všimnout, pokud jsou nám blízké modlitby a ticho. Dává nám znamení, když jsme schopni ticha. Pokud pobíháme jako šilenci, pokud nemáme na Boha čas, nebudeme schopni v životě vnímat Boží znamení.

Tvá modlitba bude vyslyšena | V evangeliích se píše, že Pán žádnou modlitbu, která jde od srdce, neodmítne. Každá modlitba bude vyslyšena. To si zapište za uší! Každá modlitba, kterou vyslovíte, bude vyslyšena, ovšem ne vždycky tak, jak si přejete. Někdy žádáme špatné věci, aniž bychom si to uvědomovali. Pokud jsme schopni se modlit, Bůh nám dá znamení. Viděl jsem za svůj život hodně Božích znamení. Často Bohu ráno říkám: „Pane, dnes mi pošli svůj úsměv, své znamení.“ Včera jsem musel za někým zajít do vězení. Nebylo to lehké. Jednalo se o jednoho z našich dřívějších mladých, který selhal. Jeho cesta byla velmi těžká. Ráno, když jsem se vzbudil, řekl jsem: „Pane, prosím tě, dej mi znamení, pošli mi úsměv.“ Měl jsem problém za tím klukem dojít, a to kvůli komplikacím s papíry. Pak jsem zatelefonoval a všechno se odblokovalo. Říkal jsem si, že to bylo Boží znamení. Bůh nám dává znamení neustále, pokud se ovšem modlíme. Jak by mohl odolat naší modlitbě? Jak by rodiče mohli odolat pohledu dítěte, které je prosí o pomoc? Obdivujte úžasné oči dětí – světlo, krása, čistota. My musíme být pro Boha dětmi. On neodolá, pokud budeme mít čistý pohled a čisté srdce. Bůh nám odpoví a dá nám znamení.

Jeho znamení | Žádejte každé ráno, ať vám Bůh pošle své úsměvy a dá vám znamení. Během dne uvidíte, že vám Bůh něco pošle – přijde za vámi nějaký člověk, stane se nějaká událost, k něčemu dojde. Potřebujete být schopni mlčení, abyste mohli Boží znamení číst. Když mi bylo třináct, Bůh mi dal znamení, protože otec a matka mě velmi milovali. Nejkrásnější, co jsem dostal, byl něžný a láskyplný pohled mých rodičů. A to bylo první Boží znamení v mém životě. Když mě povolal, abych se stal knězem, vyzbrojil mě láskou. Když jsem byl v semináři, myslel jsem si, že budu sloužit někde na venkově. Pak jsem se setkal v Alžiru po válce s jedním chudým klukem. Rodiče ho brali asi jako psa. Ubytoval jsem ho na jednu noc a musel jsem se o něj starat sedm let. Přivedl mi své chudé kamarády. To bylo druhé Boží znamení v mém životě, protože jsem kněz a vychovatel. Poslal mi tohle dvojí povolání lásky. Bůh mi poslal to ztracené dítě a pak stovky dalších, kterým jsem se svými spolupracovníky pomohl. Dal mi znamení, abych šel za těmi nejchudšími a žil s nimi. Církev mě od začátku v tomto dvojím povolání podporovala. Každý den popros Boha o úsměv. Řekni mu: „Pošli mi své znamení.“ Ať je tvůj věk jakýkoliv, ať jsi starý, nebo mladý, snaž se ztišit a každý den se modlí. Odlep se od televize a schovej se do tichého koutku. Bůh ti pošle mnohá znamení.

21. Svatí v ráji (Svatá Terezie od Dítěte Ježíše a lotr po pravici) I

„Hle, přicházejí dny, kdy budou říkat: ‚Blaze neplodným, blaze těm, které nikdy nerodily a nekojily!‘ Tehdy řeknou horám: ‚Padněte na nás,‘ a pahrbkům: ‚Přikryjte nás!‘ Neboť děje-li se toto se zeleným stromem, co se stane se suchým?‘ Spolu s ním byli vedeni na smrt ještě dva zločinci. Když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřížovali jej i ty zločince, jednoho po jeho pravici a druhého po levici. Ježíš řekl: ‚Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.‘ O jeho šaty se rozdělili losem. Lid stál a díval se. Členové rady se mu vysmívali a říkali: ‚Jiné zachránil, ať zachrání sám sebe, je-li Mesiáš, ten vyvolený Boží.‘ Posmívali se mu i vojáci; chodili k němu, podávali mu ocet a říkali: ‚Vždyť jsi židovský král, zachraň sám sebe.‘ Nad ním byl nápis: ‚Toto je král Židů.‘ Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: ‚To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!‘ Tu ho druhý okřikl: ‚Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.‘ A řekl: ‚Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.‘ Ježíš mu odpověděl: ‚Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.‘ (Lukáš 23,29–43)

Proč jsou svatá Terezie a lotr po pravici v ráji? Mají společnou spiritualitu. Rád připomínám onoho lotra, který byl v poslední chvíli Ježíšem kanonizován. Papežové vyhlásili tisíce svatých. Ale až příliš často zapomináme, že jen jeden v celé historii církve byl kanonizován samotným Ježíšem Kristem, a to tenhle lotr. Katolická církev umí blahorečit a svatořečit, mluví o svatých, ale zřídka připomíná lotra po pravici. Podle mě církev toho chlapa dost opomíjí. Byl to možná surovec, bezpochyby zabiják. Určitě to nebyl jen obyčejný zloděj peněženek. A Kristus ho popadl a vzal s sebou přímo do ráje. (z knihy Guye Gilberta *Evangelium podle svatého lotra – 2. kapitola Světlo evangelia*)

Texty k rozjímání – 2. týden velikonoční

Neděle 7. 4. – Jan 20,19-31: Zápas o víru, o přijetí Kristova vzkříšení bude mít řadu etap. Tomáš je krásnou ukázkou takového zápasu. Ukazuje potřebu řady lidí přesvědčit se takříkajíc na vlastní kůži, že to je pravda. Možná jde o téma silně rezonující u mnoha mužů. Tomáš ale není nevěřící! Vždyť se s apoštoly dál setkává, doufá, že se i jemu Ježíš ukáže. A ukázal! Text nemluví o tom, že Tomáš vložil své ruce do Ježíšových ran. Stačilo mu Ježíše potkat.

Pondělí 8. 4. – Lk 1,26-38: Maria nehledala důvody, proč „to nejde“. Její dotaz je zcela praktický – a zračí se v něm odhodlání. Taková je Matka církve, od které se můžeme mnoho učit!

Úterý 9. 4. – Jan 3,7b-15: Narození z Ducha v nás má působit jako vítr. Nevím, odkud se bere, jakým se bude ubírat směrem. V tichém úžasu si uvědomím: víra není ideologie, je živá! Nemohu mít na vše jasné odpovědi.

Středa 10. 4. – Sk 5,17-26: I dnes přes mříže a dveře žalářů působí evangelium. Budu myslet na ty, kdo trpí pro hlásání Krista. Jak se mohu podílet já na jeho zvěstování?

Čtvrtek 11. 4. – Sk 5,27-33: Jeho učení se šíří přes zákazy! Ti, kdo jej odmítají, zuří i dnes a opět chtějí jeho plody vymazat ze světa. Mám sílu se ohradit?

Pátek 12. 4. – Sk 5,34-42: Moudrý Gamaliel dává radu. Dvě tisíciletí mu dala za pravdu. Radost ze šíření proniká i do našich dnů... Nejsme ale v našem prostředí otupělí?

Sobota 13. 4. – Sk 6,1-7: Prvotní církev nám může být vzorem v tom, jak dokázala rychle reagovat na potřeby doby. Podílet se o své pravomoci a nacházet nová řešení vyžaduje vždy odvahu.